

1-25152118-09-29102025

Dosarul nr.1-183/25

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

10 decembrie 2025

or. Sîngerei

Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei)

Instanța compusă din:

Președinte ședinței, Judecător

Păun Cristina

Grefier

Gagiu Ionela

Cu participarea:

Procurorului

Zaharia Ludmila

Avocatului

Negru Elena

Inculpatului

Ionaș Ironim

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală, de învinuire a lui

Ionaș Ironim *****, născut la *****, originar *****, domiciliat mun. *****, str. *****, *****, județul ***** *****, posesor al cărții de identitate *****, eliberat la 15.11.2018, IDNP *****, cetățean al României, studii medii de specialitate, angajat în calitate de șofer al SRL „Kowa Innes Trans”, nesupus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul Penal, cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului, instanța de judecată –

a c o n s t a t a t:

1. Ionaș Ironim *****, la data de 19 februarie 2024, aproximativ în jurul orelor 16:03, deplasându-se la volanul automobilului de model «*****» cu numerele de înmatriculare *****, fiind stopat pe traseu R-6, km 89-127, la ieșirea din s. Prepelița, r-nul Sîngerei, spre mun. Chișinău, de către ofițerul superior de patrulare «Sîngerei, Glodeni, Fălești» a Direcției Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, inspector principal Cazacu Alexandru ***** și ofițerul de patrulare « Sîngerei, Glodeni, Fălești » a Direcției Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, inspector superior Apreutese Mihail Nichita, aflați în exercițiul funcțiunii conform dislocației stabilite pentru ziua respectivă, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova, sunt persoane publice, iar în conformitate cu prevederile art. art. 385, 400 Cod contravențional al Republicii Moldova, au calitatea de agenți constataitori și sunt în drept să întocmească procese verbale cu privire la contravenție de competența acestora, astfel în cadrul documentării acțiunilor conducătorului mijlocului de transport pentru încălcarea regulilor de exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto prin prisma prevederilor art. 229 alin. (3) Cod contravențional al Republicii Moldova, fapte confirmate prin procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în privința acestuia de ofițerul superior de patrulare « Sîngerei,

Glodeni, Făleşti » a Direcției Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, inspector principal Cazacu Alexandru ***** la 19.02.2024, în cadrul verificării actelor solicitate la control de către agentul constatator și întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, în pofida faptului că a fost de mai multe ori avertizat în mod verbal de către colaboratorii poliției de patrulare menționați supra despre răspunderea penală pe care o poartă corupătorul pentru promisiunea, oferirea sau darea unei persoane publice mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, aflându-se lângă ușa pasagerului din față a automobilul de model «Dacia Duster» cu numerele de înmatriculare MAI 9930, ignorând cerințele legale din partea colaboratorilor de poliție de a nu oferi careva recompense ilicite acestora, urmărind scopul mituirii colaboratorilor poliției de patrulare, acționînd cu intenție directă, a promis după care a oferit și a dat personal ofițerilor de patrulare mijloace bănești ce nu l-i se cuvin acestora în sumă totală de 50 lei (RO), bani pe care i-a pus personal în actele prezentate, colaboratorului de poliției, în timpul cînd ultimul, întocmea procesul verbal cu privire la contravenție pentru ca agentul de constatare să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să nu acționeze în vederea documentării cazului de conducere a vehiculului cu depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, prin întocmirea unui proces verbal cu privire la contravenție conform art. 236 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova.

2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Ionaș Ironim** a comis infracțiunea prevăzută și sancționată de prevederile de art. 325 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova - coruperea activă, cu indicii de calificative: *Promisiunea, oferirea, darea personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice de bunuri sub formă de valori valutare, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

3. În cadrul ședinței de judecată din 13.11.2025, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Ionaș Ironim** a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de noi probe, solicitînd astfel examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

4. Apărătorul inculpatului, avocatul Negru Elena și procurorul Zaharia Ludmila, în ședința de judecată, au susținut cererea înaintată de inculpat.

5. Constatînd că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

6. Instanța notează că CEDO a statuat că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie, în mod expres sau tacit, la garanțiile unui proces echitabil. Cu toate acestea, pentru a fi efectivă în sensul Convenției, o astfel de renunțare trebuie să fie stabilită într-un mod neechivoc și să fie însoțită de garanții minime proporționale cu importanța sa (Pfeifer și Plankl împotriva Austriei, 1992, pct. 37. În plus, nu trebuie să aducă atingere niciunui interes public important [*Hermi împotriva Italiei (MC)*, 2006, pct. 73; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, 2006, pct. 86; *Dvorski împotriva Croației (MC)*, 2015, pct. 100].

7. Astfel, chestionat fiind sub jurământ și potrivit regulilor de audiere a martorului, inculpatul **Ionaș Ironim** a recunoscut integral vinovăția și a declarat că la 19.02.2024 era la volanul automobilului de model „*****” cu nr. de înmatriculare ***** , deplasându-se prin s. Prepeleța, r-nul Sîngerei, după ce trecuse aproximativ 2 km a fost stopat de un automobil „Duster” al colaboratorilor de poliție, dîșii au cerut actele la control și acolo puse și 50 lei (Ro).

Ulterior a fost documentat pe cazul dat. Își dă seama că nu a procedat corect, se căiește și îi pare rău.

8. Așadar, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și în condițiile art. 364¹ din Codul de procedură penală.

9. Constatarea existenței infracțiunii, identificarea făptuitorului și stabilirea vinovăției este dovedită pe deplin, inclusiv prin următoarele probe:

- **declarațiile martorului Apreutese Mihail Nichita** a declarat că la data de 19.02.2024, a intrat în exercițiul funcției, fiind implicat în serviciu de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice și supraveghere a circulației rutiere pe traseul R-6 raionul Sîngerei, conform dislocației, împreună cu colegul Apreutese Mihail, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu nr. de înmatriculare MAI 9930. Aproximativ la ora 16:03, activînd pe traseu R-6 și anume la ieșirea din s. Prepelița, r-nul Sîngerei, km 89-127 m, pentru documentarea faptei de depășire a vitezei de circulație de către el a fost stopat autocamionul de model „*****” cu nr. de înmatriculare *****, care este înmatriculat cu numere românești. S-a apropiat de autocamionul indicat, prezentându-se, i-a solicitat permisul de conducere și actele la verificare, explicându-i și motivul stopării și anume că a încălcat prevederile art. 236 alin. (1) Cod contravențional, depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, adică depășind limita de viteză prin localitate cu 14 km/h mai mult, iar ultimul se deplasa cu viteza de 64 km/h, prin localitatea Prepelița, r-nul Sîngerei. Conducătorul autocamionului s-a numit ca fiind Ionaș Ironum, născut la *****, locuitor al mun. *****, județul *****. Acesta a coborât din autocamion cu actele în mînă, comunicînd că nu și-a dat seama că depășește limita de viteză prin localitatea Prepelița. I-a comunicat ultimului că i se va întocmi proces-verbal cu privire la contravenția comisă, pe care o va achita și totul va fi bine. Ultimul însă i-a comunicat că îi lasă ceva și să-i permită să plece, i-a comunicat ultimului că ceea ce încearcă să facă este o acțiune contrară legii și poate fi tras la răspundere penală. I-a solicitat repetat ultimului să-i prezinte actele pentru verificare și întocmirea procesului contravențional, acesta i-a înmînat actele necesare, unde în ele a pus o bancnotă cu valoarea nominală de 50 lei românești, i-a comunicat ultimului ce sunt acestea, el i-a răspuns că sunt niște lei românești, la întreat de ce i-a pus în acte, ultimul i-a răspuns ca să i le ia lui pentru ai nu fi pusă amendă. Tot atunci, i-a comunicat acestuia că anterior la preîntîpinat că darea de mită este dosar penal. Din motiv că l-a avertizat, i-a comunicat că a comis o faptă ilegală, apoi a solicitat la fața locului grupa operativă a IP Sîngerei, pentru documentare. Ultimului i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional. Menționează faptul că în timp ce documenta cazul respectiv, cu telefonul mobil de model „Samsung A51” a înregistrat discuția, adică o secvență audio/video pe telefonul său mobil, în timp ce discuta cu Ionaș Ironim ce încălcări a avut și l-a preîntîpinat despre coruperea activă (f.d. 29-31);

- **declarațiile martorului Cazacu Alexandru *******, care a declarat că la data de 19.02.2024, a intrat în exercițiul funcției, fiind implicat în serviciu de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice și supraveghere a circulației rutiere pe traseul R-6 raionul Sîngerei, conform dislocației, împreună cu colegul Apreutese Mihail, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu nr. de înmatriculare MAI 9930. Aproximativ la ora 16:03, activînd pe traseu R-6 și anume la ieșirea din s. Prepelița, r-nul Sîngerei, km 89-127 m, pentru documentarea faptei de depășire a vitezei de circulație de către el a fost stopat autocamionul de model „*****” cu nr.

de înmatriculare *****, care este înmatriculat cu numere românești. Colegul s-a apropiat de autocamionul indicat, prezentându-se, i-a solicitat permisul de conducere și actele la verificare, explicându-i și motivul stopării și anume că a încălcat prevederile art. 236 alin. (1) Cod contravențional, depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, adică depășind limita de viteză prin localitate cu 14 km/h mai mult, iar ultimul se deplasa cu viteza de 64 km/h, prin localitatea Prepelița, r-nul Sîngerei. Conducătorul autocamionului s-a numit ca fiind Ionaș Ironum, născut la *****, locuitor al mun. *****, județul *****. Colegul Alexandru a început să ducă discuție cu ultimul, el s-a retras pentru a documenta alte încălcări. Unde în discurs de 5 minute Alexandru s-a apropiat de el și i-a comunicat că, conducătorul autocamionului a coborât din mijlocul de transport cu actele în mână, comunicînd că nu și-a dat seama că depășește limita de viteză prin localitatea Prepelița. Comunicîndu-i acestuia că i se va întocmi proces-verbal cu privire la contravenția comisă, pe care o va achita și totul va fi bine, iar conducătorul i-a comunicat colegului că îi lasă ceva și să-i permită să plece. Alexandru i-a comunicat ultimului că ceea ce încearcă să facă este o acțiune contrară legii și poate fi tras la răspundere penală, solicitîndu-i repetat să-i prezinte actele pentru verificare și întocmirea procesului contravențional, acesta i-a înmînat actele necesare, unde în ele a pus o bancnotă cu valoarea nominală de 50 lei, românești, Alexandru l-a întrebat ce sunt acestea, el i-a răspuns că sunt niște lei românești, întrebîndu-i de ce i-a pus în acte, ultimul i-a răspuns că să i le i-a lui pentru ai nu pune amendă. Tot atunci i-a comunicat acestuia că anterior la preîntîpinat că darea de mită este dosar penal. Din motiv că l-a avertizat, i-a comunicat că a comis o faptă ilegală, a solicitat la fața locului grupa operativă a IP Sîngerei, pentru documentare. Ultimului i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional.” (f.d. 32-34);

- **informația de la Direcția Patrulare Nord a INSP a IGP înregistrată cu numărul 20241070689 din 19.02.2024**, potrivit căreia la data de 19.02.2024 ora 16:15 a fost primită informația telefonică de la Dispeceratul Zonal, Serviciul 112, precum că pe traseul R6 km 94, r-nul Sîngerei de către echipajul MAI 9930 a fost stopat mijlocul de transport de model „*****cu nr. de înmatriculare *****, condus de Ionaș Ironim, a.n. *****, , domiciliat în mun ***** str. *****, din motivul depășirii limitei de viteză prin localitate cu 64 km/h. Necătând la faptul că conducătorul auto a fost avertizat de răspundere penală conform art. 325 CP , ultimul a oferit mită, punând o bancnotă de 50 lei (Ro) între actele prezentate pentru control (f.d. 5);

- **proces-verbal de cercetarea la fața locului din 19.02.2024** a automobilului de poliție de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI 9930 (f.d. 8-9);

- **planșa fotografică din 19.02.2024**, prin care este prezentată imaginea aspectului general unde a fost stopat pe traseul R-6, s. Prepelița, r-nul Sîngerei de către angajații INSP mijlocul de transport cu nr. de înmatriculare *****, la volanul căruia se afla Ionaș Ironim (f.d. 10-13);

- **pachet nr. 1 în care sunt împachetați și sigilați bani în sumă de 50 lei RO** (f.d. 14);

- **proces-verbal de examinare a obiectului din 29.02.2024** și anume a bancnotei în valoare de 50 lei (Ro) (f.d. 15-16);

- **planșa fotografică**, prin care este prezentaă imagine în detaliu a unui plic și a unei bancnote bănești de 50 lei (Ro) (f.d. 17-18);

- **informația de la Banka Comercială „Moldova Agroindbank ”** prin care confirmă că

bancnota cu valoarea nominală de 50 lei (Ro) seria 064C1842706, numărul 064C1842706 este autentică și face parte din circuitul civil (f.d. 21);

- **proces-verbal de ridicare din 06.06.2024** (f.d. 37);

- **proces-verbal de examinare a obiectului din 06.06.2024** și anume a discului DVD-R de model „Omega” (f.d. 38-39);

- **pachet nr. 2 în care este împachetat și sigilat un disc DVD-R de model «Omega»** (f.d. 40).

10. În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

11. În conformitate cu art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

12. În conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

13. Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată care sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei și care se apreciază ca fiind veridice și convingătoare, instanța de judecată stabilește că, fapta inculpatului **Ionaș Ironim**, pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile incriminate a fost deplin dovedită în ședința de judecată, acțiunile acestuia întrunind sub aspect obiectiv și subiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune stabilite la art. 325 alin. (1) din Codul penal, individualizată prin: *„coruperea activă, adică promisiunea, oferirea și darea, personal unei persoane publice de bani pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.”*

13. În continuare, cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii de corupere activă îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau publice străine.

14. *Obiectul material sau imaterial* al infracțiunii prevăzute la art. 325 Cod penal al RM îl reprezintă ofertele, banii, titlurile de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, serviciile, privilegiile sau avantajele ce nu i se cuvin unei persoane publice sau unei persoane publice străine. Prin *ofertă* înțelegem propunerea făcută de o persoană altei persoane pentru vânzarea-cumpărarea unor mărfuri, pentru angajarea într-o slujbă, participare la o acțiune, prestarea unor servicii etc. Prin *bani* se au în vedere semnele bănești ale Republicii Moldova sau altor state (grupuri de state), care se află în circulație la momentul săvârșirii infracțiunii. Semnele bănești, care au doar o valoare numismatică sau istorică nu reprezintă bani în sensul infracțiunii analizate. Acestea intră sub incidența noțiunii „alte bunuri” din dispoziția aceluiași articol. *Titlul de valoare* constituie titlul financiar care confirmă drepturile patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane în raport cu altă persoană, drepturi ce nu pot fi realizate sau transmise fără prezentarea acestui titlu financiar, fără înscrierea respectivă în registrul deținătorilor de valori mobiliare

nominate ori în documentele de evidență ale deținătorului nominal al acestor valori mobiliare. Prin *alte bunuri* trebuie de înțeles oricare alte bunuri (altele decât banii și titlurile de valoare) - mobile sau imobile - care au o valoare materială și un cost determinat. Bunurile, scoase din circulație sau limitate în circuitul civil, în scopul protejării publice sau asigurării ordinii de drept și securității cetățenilor, nu încetează a fi obiecte ale dreptului real și comportă un caracter material. Din considerentele expuse, nu este exclus ca astfel de bunuri să constituie obiectul material al infracțiunii specificate. Alte avantaje patrimoniale (altele decât ofertele) presupun executarea de lucrări. Prin *lucrări* se are în vedere ansamblul de acțiuni prin care se obține un produs sau se modifică caracteristicile acestuia. Serviciul este activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, desfășurată în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice (de exemplu, serviciul de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, de recreere etc.). Prin *privilegiu* se înțelege fie scutirea de obligații (către stat), fie oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. În fine, prin *avantaje* (altele decât avantajele patrimoniale) se are în vedere acordarea unui titlu sau a unui grad, a unei caracteristici, recenzii, atestații pozitive etc.

15. *Latura obiectivă* a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de a promite, oferi sau a da unei persoane publice sau unei persoane publice străine, personal sau prin mijlocitor, oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin acelei persoane publice.

16. Acțiunea prejudiciabilă analizată cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) promisiunea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, 5 servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 2) oferirea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 3) darea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine.

17. Conform art. 123 alin. (2) din Codul Penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

18. Infracțiunea specificată la art. 325 CP RM este o *infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a foloaselor necuvenite.

19. *Latura subiectivă* a infracțiunii de corupere activă se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, dorința de a-și ajuta persoana apropiată, interesul material etc.

20. *Scopul* infracțiunii examinate este un scop special, manifestându-se sub una din următoarele nouă forme: 1) scopul îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 2) scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 3) scopul întârzierii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 4) scopul grăbirii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 5) scopul îndeplinirii unei acțiuni contrar

obligățiilor de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 6) scopul obținerii de la autorități a unei distincții; 7) scopul obținerii de la autorități a unei funcții; 8) scopul obținerii de la autorități a unei piețe de desfacere; 9) scopul obținerii de la autorități a unei oarecare decizii favorabile. Pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu art. 325 CP RM, nu este obligatoriu ca acest scop să fie realizat.

21. *Subiectul* infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

22. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă îndubitabil învinuirea adusă inculpatului **Ionaș Ironim**, în „**coruperea activă**”, adică promisiunea, oferirea și darea, personal unei persoane publice de bani pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, pentru care faptă și va fi declarat vinovat și, respectiv, supus unei pedepse penale.

23. Drept urmare, la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată i-a în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale acestuia.

24. Astfel, după caracterul și gradul prejudiciabil, la momentul comiterii infracțiunilor de către inculpat, prin prisma art. 16 din Codul penal, după caracterul și gradul prejudiciabil, se califică ca fiind una ușoară și pentru săvârșirea căreia legea a prevăzut o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

25. Drept circumstanță atenuantă în privința inculpatului, instanța de judecată identifică, căința sinceră și regretarea de cele comise, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar careva circumstanțe agravante acuzarea nu a reținut.

27. Totodată instanța are în vedere faptul că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art.264¹, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

28. Astfel, la numirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de faptul că, inculpatul se află în prezența circumstanței atenuante și în lipsa circumstanțelor agravante, iar infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind una ușoară. În plus, necesită de luat în considerație personalitatea inculpatului, care și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate. La fel, se va lua în seamă rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, dar și urmările prejudiciabile ale faptei comise.

29. Instanța de judecată va ține seama inclusiv de faptul că potrivit alin. (2) al art. 80¹ din Codul penal, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

30. În atare situație și în condițiile și limitele de pedeapsă prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată va reduce limitele de pedeapsă din maximumul prevăzut de sancțiune, ca în consecință, să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unei noi limite cu care va opera instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

31. În cele din urmă, având în vedere opinia inculpatului **Ionaș Ironim** care pledează pentru o pedeapsă sub formă de amendă, în urma reducerii limitei maxime de pedeapsă cu o pătrime și stabilind noua limită, instanța de judecată ajunge la concluzia că, corectarea și reeducarea lui **Ionaș Ironim** este posibil cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limita normei incriminate.

32. Concluzia instanței referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 și art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul și țelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

33. Instanța de judecată la aplicarea pedepsei ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana vinovată, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

34. La aplicarea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de solicitarea inculpatului, de pledoaria avocatului și de expunerea procurorului, care în dezbateri judiciare au solicitat aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de amendă.

35. În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este tocmai la caz și că aceasta va avea drept scop restabilirea echității sociale, cât și corectarea celui din urmă.

36. În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *„corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.”*

37. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, *„în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate”*.

38. Astfel, corpul delict și anume:

- o bancnotă cu nominalul de 50 lei (Ro), seria/nr 064C1842706, împachetată într-un plic de cancelarie, care s-a sigilat cu ampenta rotundă „pentru pachete a IP Sîngerei” – recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 29.02.2024 (f.d. 19), care se păstrează la materialele cauzei penale – *de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii*.

- DVD-R de model „Omega”, cu capacitatea de memorie de 4,7 GB, care conține înregistrări audio/video din data de 19.02.2024, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 06.06.2024, și care se păstrează la materialele cauzei penale (f.d. 53) - *de păstrat în continuare la materialele cauzei penale*.

39. În speță, coroborînd materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decît atît, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpată sau de terțe persoane.

40. Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatei în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate.

41. Aspectele ce țin de problematica confiscării bunurilor, ca instrument de combatere a criminalității, a generat o jurisprudență abundentă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a examinat un spectru vast de cauze privind confiscarea, diferențiind între confiscarea bunurilor care au constituit obiect al infracțiunii (*objectum sceleris*), în urma condamnării acuzaților (*Agosi vs Marea Britanie*, hotărârea din 24 octombrie 1986); confiscarea bunurilor care au constituit instrumentul infracțiunii (*instrumentum sceleris*), după condamnarea acuzaților (*C.M. vs Franța*, decizia din 26 iunie 2001) sau confiscarea bunurilor aflate în posesia

terților, după condamnarea acuzaților (Air Canada vs Marea Britanie, hotărârea din 5 mai 1995). În același timp, referitor la veniturile provenite dintr-o activitate criminală (productum sceleris), Curtea Europeană a examinat confiscarea care a urmat după condamnarea reclamantului (a se vedea Phillips vs Marea Britanie, hotărârea din 5 iulie 2001), precum și cauze în care confiscarea a fost dispusă, independent de existența unei proceduri penale, pentru că patrimoniul reclamantilor era prezumat, ca fiind de origine ilicită (a se vedea Riela și alții vs Italia, decizia din 4 septembrie 2001; Arcuri și alții vs Italia, decizia din 5 iulie 2001; Raimondo vs Italia, hotărârea din 22 februarie 1994) sau, ca fiind utilizate pentru activități ilicite (Butler vs Marea Britanie, decizia din 27 iunie 2002).

42. La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

43. Relevante speței sunt și cazurile CEDO Ismayilov contra Federației Ruse din 06 noiembrie 2008; cauza CEDO Bendenoun vs France din 24 februarie 1994; cauza Silickienė v. Lituani, din 10 aprilie 2012.

44. Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.

45. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 80¹ din Codul Penal, art. 338-341, art. 364¹, art. 382, art. art. 384-385, art. 389, art. art. 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată, –

h o t ă r ă ș t e:

*Se recunoaște vinovat Ionaș Ironim ******, născut la ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și i se aplică o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se comunică lui **Ionaș Ironim *******, născut la ***** , că în temeiul art. 64 alin. (3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că pedeapsa amenzii este executată integral.

Mijlocul de probă:

- DVD-R de model „Omega” , cu capacitatea de memorie de 4,7 GB, care conține înregistrări audio/video din data de 19.02.2024, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 06.06.2024, și care se păstrează la materialele cauzei penale - *de păstrat în continuare la materialele cauzei penale.*

Corpul delict:

- o bancnotă cu nominalul de 50 lei (Ro) seria/nr 064C1842706, împachetată într-un plic de cancelarie, care s-a sigilat cu ampenta rotundă „ pentru pachete a IP Sîngerei” – recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 29.02.2024, care se păstrează la materialele cauzei penale – *de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii.*

Sentiința cu drept de recurs, în partea erorilor procesuale și măsurii de pedeapsă, în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei).

Sentiința pronunțată public la data de 10 decembrie 2025.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Păun Cristina